

Homenatge a lluitadors antifranquistes a Girona

FAMILIARS I AMICS :: 21/11/2010

Dissabte dia 27 de novembre a les 12h, homenatge al cementiri de Girona a P. Conesa Alcaraz, M. Ruiz Montoya, A. Miracle Guitart i R. Madrigal Torres.

A finals de desembre de 1959 van creuar la frontera per lluitar contra la Dictadura, el dia 3 de gener van se localitzats per la Guàrdia Civil al mas Clarà, a la Mota (Palol de Reverdit) i, aquella mateixa nit, van ser abatuts a trets. Quico Sabaté va ser l'únic que va escapar del cercle, el dia 5 de gener va arribar a Sant Celoni a on va ser mort per un sometent local.

El proper dissabte dia 27 de novembre a les 12h, al cementiri de Girona es farà un homenatge al lluitadors antifranquistes Paco Conesa Alcaraz, Martín Ruiz Montoya, Antoni Miracle Guitart i Rogeli Madrigal Torres. Tots ells van formar part de l'últim grup que Quico Sabaté va formar al sud de França.

El programa de l'acte inclou:

Divendres 26 de Novembre al CSO Kan Kolmo.

18:00 Obertura de la cafeteria i la distri.

19:00 Xerrada: Què eren els Maquis?

20:00 Documental: Els Maquis la guerrilla de la Memòria

Dissabte 27 de Novembre a les 12:00h al Cementiri de Girona.

Parlament a càrrec d'historiadors.

Descoberta de Placa

Ofrena floral a càrrec de familiars.

Parlament i cloenda.

Per primera vegada, després de 50 anys, i a iniciativa dels familiars dels guerrillers anarquistes s'organitza aquest acte que vol contribuir a donar a conèixer uns fets, uns personatges que durant molt temps i degut a molts interessos, no només de la dreta feixista, van ser condemnats a l'ostracisme i a la manipulació.

Una vegada més demanem, i cada any amb més força, la rehabilitació d'uns lluitadors per la justícia social, d'uns herois que van creure que un altre món era possible, d'uns guerrillers que no podien suportar l'actitud conformista i inoperant de l'oposició al franquisme a l'exili. Davant d'un discurs polític buit, de les estratègies que no portaven enlloc, enfront dels afusellaments, de la repressió brutal, del garrot vil, Josep Lluís Facerias, Ramon Vila Capdevila (dit 'Caracremada'), Marcel·lí Massana i altres van optar per atacar a objectius que estaven al seu abast: torres d'alta tensió, segrestos, atracament a bancs, etc. Les seves accions esporàdiques van servir per que el poble treballador, que tantes vegades els havia recolzat, mantingués una espurna d'esperança, creure que les coses podien canviar era possible.

La lluita de guerrilla també va servir per que els grans propietaris i terratinents locals, els industrials que s'estaven enriquant amb els favors de la Dictadura, s'autolimitessin en la

seva actuació repressora i d'explotació, sabien molt bé que la seva prepotència podia tenir com a conseqüència la visita d'algun guerriller per demanar-li comptes.

Aquesta trobada no es un fet insòlit i aïllat, des de fa anys moltes entitats al llarg de l'Estat espanyol estan demanant la rehabilitació dels maquis que van lluitar per l'enderrocament del dictador. Aquets fet no és més que un episodi d'una llarga història que arrenca al 18 de juliol de 1936, aquell dia com diu Emilio Silva Berrera, fundador de l'Asociación para la recuperación de la Memoria Històrica"; "España se convirtió en el país del horror". El dictador va morir al llit després de quatre decennis exercint un poder amb mà de ferro, deixant un rastre de sang i tragèdia, de repressió i dolor difícils d'oblidar si abans no es dóna llum als fets, si no s'obren els arxius als investigadors i si no es respecten a les víctimes (mortes o vives) i als seus familiars.

Organitza: Familiars i Amics

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/homenatge-a-lluitadors-antifranquistes-a